

Lucija Matič

IGLEK
Grajenje zavetja

Ko sta se naslednjega dne srečala na hribu, sta najprej začela pregledovati veje, ki jih je s seboj pritovoril krokodil.

"Si se pa namučil, da si privlekel toliko vej."

"Sploh ne. Poglej kako široko odprem svoj gobec," mu je pokazal Brin.

Iglek mu je malo strahoma pogledal v usta, saj je pričakoval, da bo iz njih zaudarjalo in da bo videl same gnile zobe. Potem pa je le bolje pogledal in videl lepe in zdrave zobe, pa še močne čeljusti, ki so zanj privlekle vse tiste veje, ki so ležale pred njima. Tega lenuh že ne bi zmogel ... Kakšne neumnosti so nas učili!

Zakaj nas sploh učijo takšne reči? Do sedaj še nikdar nisem opazil, da bi nas učili neresnic. Vse je držalo. In kako nas tega o krokodilih učijo vsi, od staršev do učitelja, ki je poleg botre Želve najpametnejši. Sklenil je, da bo o tem nekoč povprašal svojo botro. Gotovo bo vedela, zakaj je tako.

"Kje pa nameravaš zgraditi zavetje?" je vprašal Brin.

"Kar tu spodaj, na robu gozda."

In sta se odpravila navzdol.

Iglek si je naložil vse veje in hitel. Krokodil pa je zaostal, saj ga ni mogel dohajati.

Kar naenkrat pa je Igleka prehitel, in to kako! Kotalil se kar po hribu navzdol, tako kot jabolka, ko padejo z drevesa.

Iglek se je ustavil, ga
gledal in se začel na
ves glas smejati.

"Kaj pa je? A si telebnil?" je zaklical za Brinom.

"Seveda ne. Kotalil sem se."

"Kaj si se? Pokaži še enkrat."

Krokodil mu je pokazal in Iglek se ni mogel nehati
smejati.

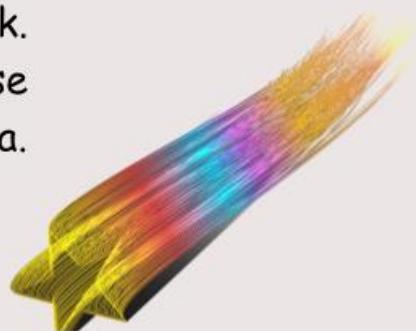

Spustil je vse veje na tla, potem pa se je hotel poskusiti kotaliti tudi on. Toda Iglek je moral zelo paziti na svoja krila in na bodico na repu, saj bi se prav lahko kam zataknil. Prvič mu ni šlo ..., potem pa vse bolje in bolje.

Kmalu sta oba pozabila na gradnjo zavetja in na gozd ter se veselo kotalila. Iglek je bil navdušen nad novo igro. Ne on ne njegovi prijatelji se niso nikoli spomnili, da bi se lahko kotalili. In kako zabavno se je bilo kotaliti po hribu navzdol. Švignil si kot zvezdni utrinek. Vse okoli tebe se je vrtno, poskakoval si in se smejal na ves glas. Še dobro, da je srečal Brina.

Ko sta se po hribu skotalila že vsaj petnajstkrat, sta vsa zadihana obsedela. Joj, kako sta bila žejna, toda nista se mogla premakniti. Najprej sta morala priti k sebi. Kmalu zatem sta se odpravila k potoku v gozd in hlastno pila.

Ko sta prišla k sebi, sta jo ubrala še malo globlje v gozd, k skali in izbrala ravno pravo mesto za zavetje. Tu bi bilo super. Ravno prav skrito je, zadaj je skalni previs, ki nudi streho. V bližini je jasa. Samo s strani in spredaj morava postaviti veje, in že bova imela zavetje. Pa še potoček s čisto vodo je blizu.

Delala sta načrte za zavetje in si pripovedovala o življenju zmajev in krokodilov. Vse, kar sta slišala drug o drugem, je bilo čisto presenečenje.

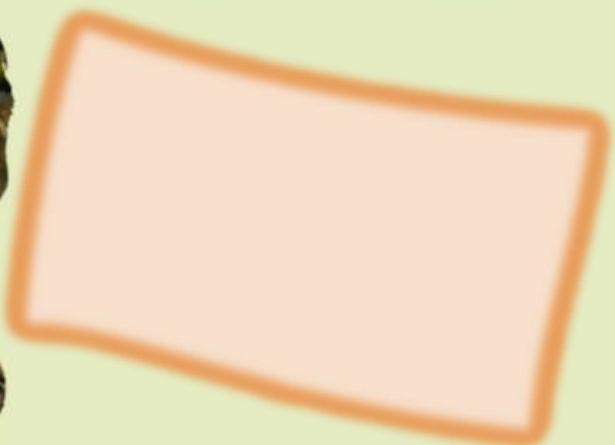
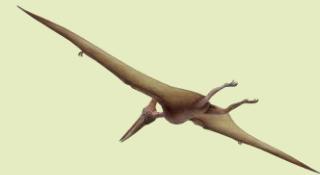
Saj so bili čisto normalni, saj so si bili prav podobni.

Otroci, ali poznate še kakšne živali, ki si gradijo zavetja?

Otroci, ali ste tudi vi kdaj doživeli, da ste se pošteno motili?

Ali da ste morali spremeniti svoje mnenje o nekom?

No, Iglek in Brin sta si že veliko povedala, ampak kot vsem otrokom se tudi njima ni ljubilo govoriti prav dolgo. Zato sta se šla raje spet igrat, skrivala sta se in se kotalila, iskala hrano in se šalila.

Imela sta se prav dobro in kmalu sta oba na tihem sklenila, da bosta prijatelja in da ne bosta nikomur povedala o tem prijateljstvu, saj bi ju vsi - prav vsi - kregali in jima to prijateljstvo prepovedali.

Zavetje, ki sta na načrtovala, bo samo njuno in nikomur ne bosta dovolila, da bi se mu približal.

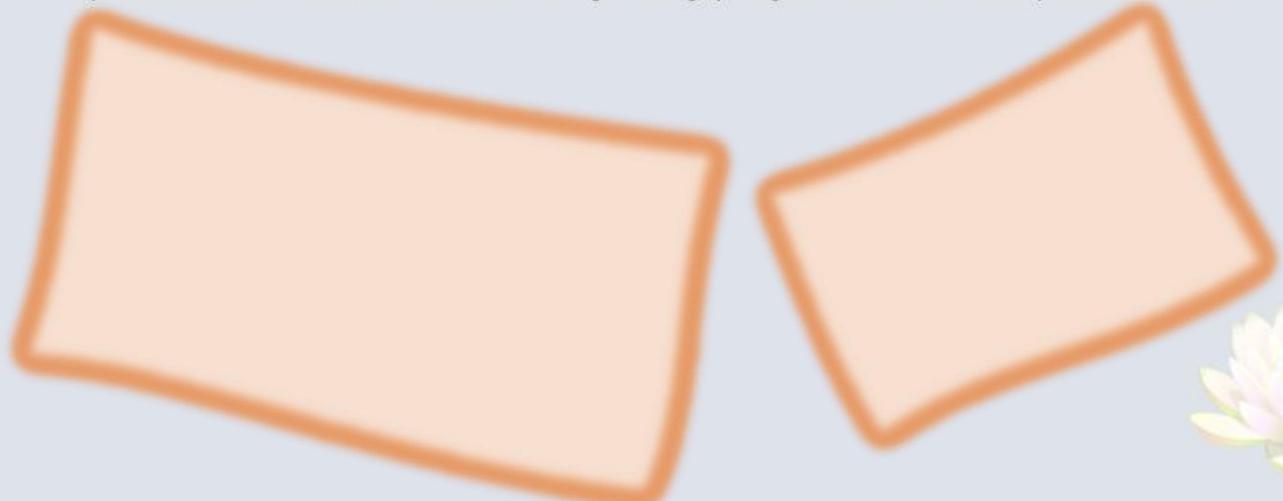
Tako sta Iglek in Brin postala prva prijatelja med zmaji in krokodili, ki so se sicer sovražili že od davnih časov, odkar pomnijo.

Le paziti sta morala, da to prijateljstvo ostane skrito, da ne bi bilo ogroženo. Oba sta namreč čutila, da je to zelo pomembno, a nista vedela, zakaj.

Ali ste tudi vi, otroci, kdaj začutili, da je neka reč zelo pomembna, pa niste dobro vedeli, zakaj? Kaj pa je za vas zelo pomembno?

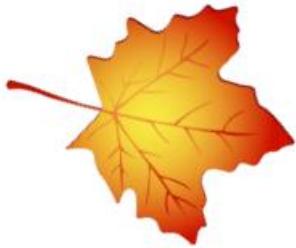
Iglek in Brin sta bila skupaj
cel dan in začelo se je že
večeriti.

Poslovila sta se, še prej pa
naredila načrt za naslednji
dan. Vsak je moral naskrivaj
prinesti nekaj reči za
grajenje zavetja.

Nato pa sta šla vsak svojo pot domov.

Tu je prostor za tvoje ideje in izdelke.
Včasih lahko za njihovo objavo dobiš tudi
tiskano slikanico Iglek. Sledi objavam na FB/IG.

KOLOFON

Zbirka: *Iglek*

Naslov 5. dela: *Iglek-Grajenje zavetja*

Avtorica: *Lucija Matič*

Fotografije: *Pixabay, Uroš Fink*

Lektorirala: *Nives Mahne Čehovin*

Foto knjiga je izdelana s programom Moj CEWE fotosvet, z dovoljenjem za objavo.

Izdaja: elektronska izdaja

URL naslov: <https://iglek-thor.com/eglek5.pdf>

Kraj: Zapotok

Založba: samozaložba

Leto izida: 2021

Nosilec avtorskih pravic: Lucija Matič

vse pravice pridržane, prost dostop

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v

Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 87645187

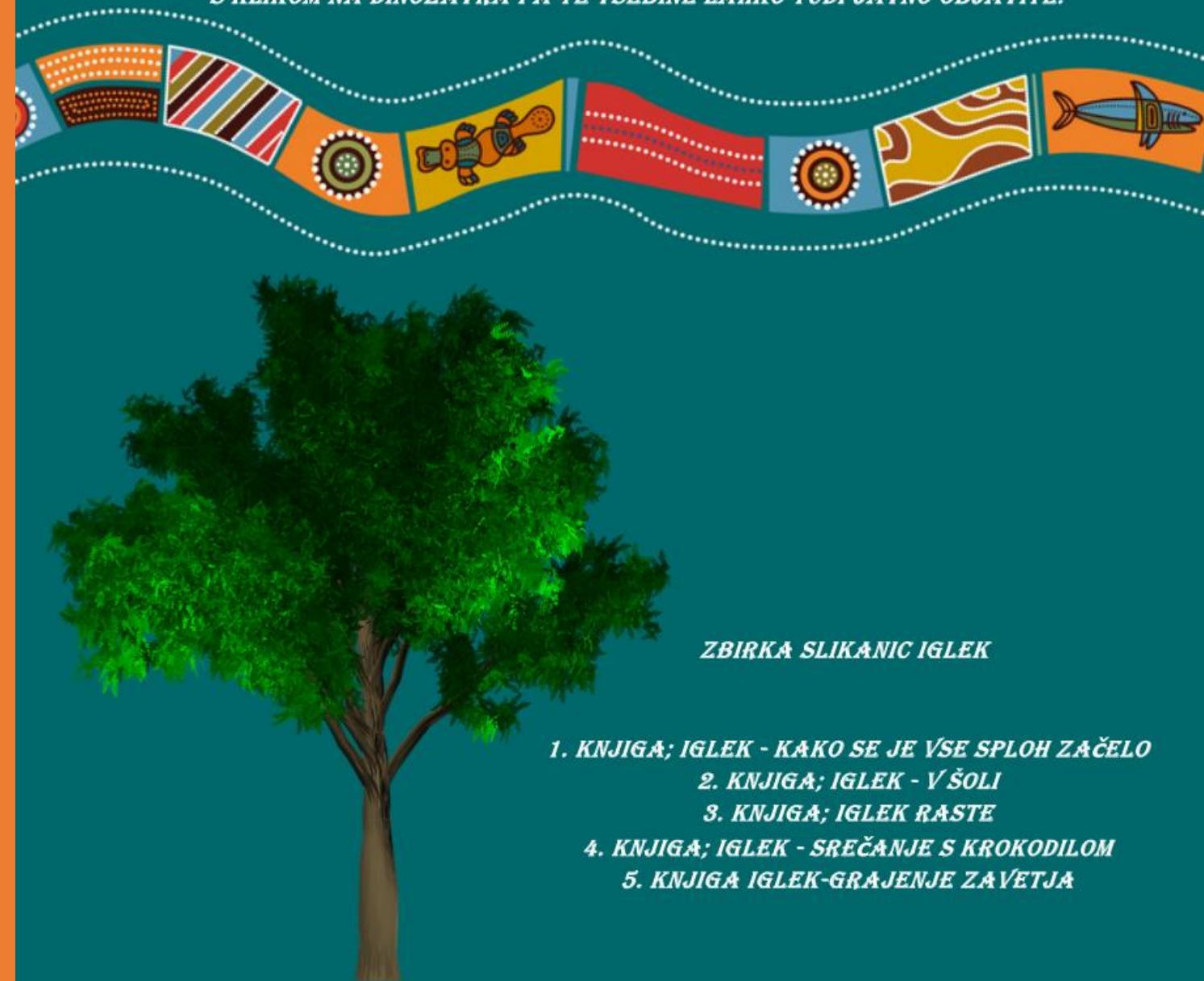
ISBN 978-961-95225-6-1 (PDF)

Maloprodajna cena publikacije: 0 €

*S KLIKOM NA PRAZEN OKVIR LAHKO VNAŠATE SVOJE VSEBINE IN SI VAŠE ZAMISLI
TUDI SHRANITE.*

S KLIKOM NA DINOZAVRA PA TE VSEBINE LAHKO TUDI JAVNO OBJAVITE.

ZBIRKA SLIKANIC IGLEK

V peti zgodbi nastaja nenavadno prijateljstvo, ki pa mora ostati skrito. Če bi namreč njuni starši ali kdorkoli iz njunega rodu izvedeli, kaj počneta, bi temu nemudoma naredili konec. Iglek in njegov novi prijatelj se odločita narediti zavetje, kjer bosta ostala skrita in spoznavala drug drugega.

Ob tem se zelo čudita, pa tudi neizmerno zabavata.

Sprašujeta se, kako to, da njuna rodova živita v zmoti.

Želim ti strpnosti
in odprtega duha.